

Dosarul nr. 2rac-58/20

Prima instanță: (Judecătoria Hîncești, sediul Central) T. Mereuță

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, Gr. Dașchevici, A. Panov

Î N C H E I E R E

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Valor Construct", reprezentată de avocatul Cernit Taisia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria satului Bobeica și Consiliul satului Bobeica împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Valor Construct" și Societății cu Răspundere Limitată "Leozap-Lux" cu privire la încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Primarul satului Bobeica și Consiliul satului Bobeica, s-a casat hotărârea din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 07 decembrie 2018, Primăria satului Bobeica și Consiliul satului Bobeica au depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Valor Construct" și Societății cu Răspundere Limitată "Leozap-Lux" cu privire la încasarea prejudiciului.

În motivarea acțiunii, reclamantii au menționat că la 22 februarie 2013, între Primăria satului Bobeica și Societatea cu Răspundere Limitată "Leozap-Lux", a fost încheiat contractul de antrepriză, obiectul contractului fiind executarea de către ultima a lucrărilor de reparație a acoperișului Casei de cultură din satul Bobeica, raionul Hîncești, în conformitate cu prevederile proiectului tehnic, cu detalii de execuție, precum și a normativelor, standardelor și prescripțiilor tehnice în vigoare.

De asemenea, au invocat că la 02 aprilie 2013, Primăria satului Bobeica a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată "Valor Construct" contractul, prin care și-a asumat obligația să execute calitativ lucrările de responsabil tehnic la

obiectul "Lucrări de reparație a acoperișului Casei de Cultură din satul Bobeica" și să le transmită către beneficiar în termenii stabiliți.

Reclamanții au specificat că deși Primăria satului Bobeica și-a onorat obligațiile contractuale și a achitat sumele conform facturilor prezentate, responsabilul tehnic în persoana Societății cu Răspundere Limitată "Valor Construct" a tergiversat onorarea obligațiilor contractuale, prin faptul că nu a asigurat o calitate corespunzătoare normelor și regulilor în construcții la reparația acoperișului, prin urmare fiindu-i cauzate prejudicii materiale.

Astfel la data de 23 iunie 2017, în rezultatul furtunii ce s-a declanșat, a fost deteriorat o parte din acoperișul Casei de Cultură, reparația căreia a fost executată anterior de antreprenorul Societatea cu Răspundere Limitată "Leozap-Lux", din sursele financiare ale Primăriei satului Bobeica în sumă de 695 712 lei, responsabil tehnic în persoana Societății cu Răspundere Limitată "Valor Construct".

La 24 iunie 2017, la fața locului s-a prezentat o comisie, compusă din 7 membri, iar în rezultatul examinării stării acoperișului s-a constatat că o porțiune de acoperiș de aproximativ 162 de m.p. din partea frontală a Casei de Cultură a fost smulsă cu tot cu căpriori și astereală, țiglă metalică și aruncată peste cealaltă parte de acoperiș.

De asemenea, s-a stabilit că lucrările de reparație a acoperișului nu au fost executate în conformitate cu normativele în vigoare.

La fel, a fost efectuată expertiza lucrărilor de reparație a acoperișului, care a constatat că au fost efectuate lucrări necalitative de reparație a acoperișului pentru asigurarea unui plan unic al versantului.

Au solicitat Primăria satului Bobeica și Consiliul satului Bobeica încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată "Leozap-Lux" și Societatea cu Răspundere Limitată "Valor Construct" a sumei de 168 836,31 de lei cu titlu de prejudiciu material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Primăria satului Bobeica și Consiliul satului Bobeica.

S-a încasat de la Primăria satului Bobeica și Consiliul satului Bobeica în beneficiul statului suma de 5 065,11 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Primarul satului Bobeica și Consiliul satului Bobeica, s-a casat hotărârea din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Primăria satului Bobeica și Consiliul satului Bobeica.

S-a încasat în mod solidar de la Societatea cu Răspundere Limitată "Leozap-Lux" și Societatea cu Răspundere Limitată "Valor Construct" în beneficiul Primăriei satului Bobeica și Consiliul satului Bobeica suma de 168 836,31 de lei cu titlu de prejudiciu material suportat pentru reparația acoperișului Casei de Cultură, efectuarea expertizei și a lucrărilor de supraveghere tehnică.

S-a încasat în mod solidar de la Societatea cu Răspundere Limitată "Leozap-Lux" și Societatea cu Răspundere Limitată "Valor Construct" în beneficiul statului suma de 5 065,11 lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la data de 07 septembrie 2017 a fost efectuată expertiza privind evaluarea stării tehnice a acoperișului corpului frontal al Casei de Cultură, situată în satul Bobeica, raionul Hîncești, iar conform Raportului de expertiză, s-a stabilit faptul că lucrările de reparație au fost executate cu modificări ale schemei constructive în ceea ce ține de nodurile de realizare a căpriorilor pe pane și cosoroabe, care au fost transformate din articulate fix în articole mobile, iar ca rezultat al executării acestor intervenții și a lipsei contravântuirilor vertical pe ambele direcții ortogonale (longitudinal și transversal), schema constructivă nu asigură invariabilitatea geometrică a șarpantei.

Astfel instanța de apel a concluzionat că vina antreprenorului și al responsabilului este constatată, or, viciile construcției în cauză sunt legate mai întâi de toate de calitatea lucrărilor îndeplinite de antreprenor, care urma să fie conformă condițiilor normelor legale, standardelor și normelor tehnice, care sunt specificate în raportul de expertiză.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că responsabilitatea antreprenorului pentru calitatea lucrărilor de construcție survine pentru executarea lucrărilor cu deviere de la contract, de la proiect, devizul de cheltuieli, cât și de la normele și regulile de construcție, în vigoare la momentul îndeplinirii categoriilor de lucrări.

În consecință, instanța de apel a reținut că prescripția în cazul viciilor în construcții se referă la prescripția specială, iar termenele stabilite pentru astfel de cerințe sunt mult mai îndelungate în raport cu termenul general de prescripție extinctivă, în care cerințele privind viciile în construcții sunt stabilite de lege și nu de contractul de antrepriză.

La 22 ianuarie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată ”Valor Construct”, reprezentată de avocatul Cernit Taisia, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul în motivarea recursului, a menționat că instanța de fond întemeiat a constatat că potrivit contractului de antrepriză încheiat între Primăria satului Bobeica și Societatea cu Răspundere Limitată ”Leozap-Lux”, termenul de prescripție al lucrărilor de reparație al acoperișului Casei de Cultură este de un an din momentul recepționării lucrărilor.

Respectiv, Primăria satului Bobeica era conștientă de acest fapt, or, în cazul în care se solicita o garanție mai mare, respectiv și devizul de cheltuieli urma să fie în dependență de materialele de construcție folosite.

Totodată, la semnarea procesului-verbal al lucrărilor de recepție finală a reparației acoperișului, beneficiarul nu a avut careva obiecții față de lucrările efectuate de către antreprenor și a achitat integral prețul pentru lucrările de reparație.

Or, din data semnării procesului-verbal de recepție finală la 27 decembrie 2013 și până la data de 23 iunie 2017, data declanșării furtunii, au trecut mai mult de 3 ani.

Recurentul a invocat că raportul de expertiză efectuat la data de 07 septembrie 2017 de Serviciul de Stat pentru verificarea și expertizarea proiectelor în construcții din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor, este

părtinitor Primăriei satului Bobeica, or, la raportul respectiv nu au fost anexate poze ce ar proba lucrările necorespunzătoare.

La fel, recurentul a specificat că instanța de apel eronat a invocat termenul de prescripție de 5 ani pentru lucrări de construcții, viciile ascunse, deoarece a fost încheiat un contract de antrepriză și indicat expres termenul de prescripție de 1 an din data semnării procesului-verbal de recepție a lucrărilor de reparație.

Astfel nu urmează a se confunda termenul de construcție și reparație a construcțiilor cu extinderea termenului de prescripție de 5 ani la speța în cauză.

La 07 februarie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Leozap-Lux” la data de 12 februarie 2020, iar de către Primăria satului Bobeica și Consiliul satului Bobeica la data de 13 februarie 2020 (f.d. 14-16 Vol. II).

La data de 18 februarie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată ”Leozap-Lux”, reprezentată de avocatul Rezuș Andrei a depus referință la recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Valor Construct”, prin care a solicitat să fie admis, cu casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 28 noiembrie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 ianuarie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temeii de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Valor Construct", reprezentată de avocatul Cernit Taisia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Valor Construct", reprezentată de avocatul Cernit Taisia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu